

manera, es justifica tot dient: **Cante unes flors per primera vegada. Em perdoneu aquest acte innocent...** Però a través de la descripció de flors com gesmil, magnòlia, rosella, etc. Estellés continua expressant el seu món i els seus temes: l'amor, l'erotisme, la mort,...

No sorprèn que Estellés, que ha estat sempre un poeta compromès amb la realitat i un defensor fins a les darreres conseqüències de la llibertat, publiqui un llibre dedicat a la memòria de Puig Antich, un text escrit l'any 1974, que fins ara no s'ha publicat. **Puig Antich** aplega una sèrie de poemes escrits amb ràbia, amb indignació i sobretot amb la voluntat de lluitar contra un fet injust: l'assassinat del jove Puig Antich pel govern franquista. A la introducció d'aquest llarg poema escrigué: **És temps de dir amb la veu alta i clara el nom del nostre orgull.** En les tres parts en les quals es divideix, explica com el recorda —tot i que no l'havia conegut—, com era la lluita contra la dictadura, i com va ser la seva mort, que va sorprendre Estellés en un viatge a Londres. Finalment a l'epíleg, escriu sobre la seva presència que resta encara a la nostra memòria tot dient: **enlairarem no una copa de sang, sinó la copa de vi novell i veurem créixer el dia sense marges ni temps.**

**Lambert Botey
Dolors Ortuño**

